Joi, 19 Noiembrie, 2026
Sf. Proroc Avdie; Sf. Mc. Varlaam

2 Tesaloniceni 2

13 Dar noi datori suntem ca'ntotdeauna să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru voi, fraților iubiți de Domnul, că dintru'nceput v'a ales Dumnezeu spre mântuire întru sfințirea duhului și credința adevărului,

14 la care v'a chemat prin Evanghelia noastră, ca să dobândiți voi slava Domnului nostru Iisus Hristos.

15 Astfel că, fraților, stați neclintiți și țineți predaniile pe care le-ați învățat, fie prin cuvânt, fie prin epistola noastră[1].

16 Iar Însuși Domnul nostru Iisus Hristos și Dumnezeu, Tatăl nostru, Care ne-a iubit pe noi și prin harul Său ne-a dat veșnică mângâiere și bună nădejde,

17 să vă mângâie inimile[2] și să le întărească în tot lucrul și cuvântul bun.

[1] Despre tradiția orală și scrisă a Bisericii vezi nota de la 1 Co 11, 2.

[2] Precum în 1 Ptr 3, 4, „inima" poate să semnifice omul lăuntric (în totalitatea gândurilor și simțămintelor lui).

2 Tesaloniceni 3

1 În sfârșit, fraților, rugați-vă pentru noi, pentru ca cuvântul Domnului să-și plinească alergarea[3] și să fie slăvit așa cum e și la voi

2 și să ne izbăvim de oamenii nesocotiți și răi; căci credința nu le e dată tuturor.

3 Dar credincios[4] este Domnul, Cel ce vă va întări și vă va păzi de Cel-Rău.

4 Cât despre voi, încredințați suntem în Domnul că pe cele ce vi le poruncim le faceți și le veți face.

5 Iar Domnul să vă îndrepte inimile spre iubirea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Hristos!

Luca 13

1 În acest timp erau de față unii care I-au spus despre Galileenii al

[3] Dimensiunea vizată de Pavel nu e cea geografică, spațială, de „propagare" a Evangheliei, ci istorică, temporală, a unui drum ce trebuie parcurs cu repeziciune într'o singură direcție, aceea a eshatonului, la capătul căruia alergarea devine propria ei cunună „slăvită".

[4] Credincios: cel ce-și ține cuvântul dat.

căror sânge l-a amestecat Pilat cu jertfele lor[5].

2 Și El, răspunzând, le-a zis: „Credeți oare că acești Galileeni au fost mai păcătoși decât toți Galileenii, fiindcă au pătimit acestea?

3 Vă spun Eu vouă: Nu!, dar dacă nu vă veți pocăi, toți veți pieri la fel.

4 Sau acei optsprezece inși peste care a căzut turnul în Siloam și i-a omorât, credeți oare că au fost ei mai păcătoși decât toți oamenii care locuiesc în Ierusalim?

5 Vă spun Eu vouă: Nu!, dar dacă nu vă veți pocăi, toți veți pieri la fel[6]".

6 Și le-a spus această parabolă: „Cineva avea un smochin sădit în via sa și a venit să caute rod în el și n'a găsit.

7 Și a zis către vier: Iată, sunt trei ani de când vin căutând rod în smochinul acesta și nu găsesc. Taie-l: de ce să țină pământul degeaba?

8 Iar el, răspunzând, a zis: Doamne, lasă-l și anul acesta, până ce-l voi săpa împrejur și voi pune gunoi;

9 poate că va face rod în cel viitor; iar de nu, îl voi tăia".[7]

Tâlcuire

Pilat a amestecat sângele unor galileeni cu jertfele lor. Domnul a zis: „Dacă nu vă veți pocăi, toți veți pieri la fel"; s-a surpat turnul din Siloam și a ucis 18 oameni. Domnul iarăși a zis: „Dacă nu vă veți pocăi, toți veți pieri la fel". Prin asta lasă să se înțeleagă că atunci când pe alții îi ajunge o astfel de nenorocire, trebuie să ne gândim din ce pricină și cu ce țel s-a întâmplat aceasta și să ne întoarcem cât mai repede asupra sufletului nostru, cercetând dacă nu cumva îl apasă oarecare păcate vrednice de a fi pedepsite vremelnic spre înțelepțirea altora și să ne sârguim a le șterge prin pocăință. Pocăința curăță păcatul și îndepărtează

[5] Eveniment relatat numai de Luca, în maniera sumară a unui fapt cunoscut: soldații romani măcelăriseră câțiva Galileeni în chiar momentul când aceștia își înjunghiau animalele de jertfă.

[6] Nu se poate stabili o relație directă și cauzală între o calamitate și victimele ei, dar faptul în sine trebuie privit ca un avertisment divin și o invitație la pocăință generală.

[7] *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

pricina care atrage nenorocirea. Atâta vreme cât omul se află în păcat, securea stă la rădăcina pomului vieții lui, gata să-l taie; însă nu-l taie, fiindcă Dumnezeu așteaptă pocăința ta. Pocăiește-te și securea va fi îndepărtată, iar viața ta va merge spre sfârșitul ei după firească rânduială; dacă nu te vei pocăi, așteaptă-te să fii tăiat. Cine știe dacă o să mai apuci anul viitor. Pilda smochinului neroditor ne arată că Mântuitorul roagă dreptatea lui Dumnezeu să-l cruțe pe fiecare păcătos, în nădejdea că acesta se va pocăi și va aduce roade bune. Se întâmplă însă ca dreptatea dumnezeiască să nu se mai lase înduplecată de mijlociri și cu greu să se mai învoiască a lăsa pe păcătos un an între cei vii. Dar tu, păcătosule, știi oare dacă vei mai trăi, nu un an, ci o lună, o zi, clipa ce vine?[8]

[8] Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*